

14 Απριλίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣΥ-
ΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΖΕΝΝΑΡΟ
ΠΕΡΡΕΛΛΑ (ΑΡ. 1) ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ
ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΦΟΡΩΣΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ/ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕ-
ΩΣ ΗΜΕΡ. 10.5.94, ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΝΤΙΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΟΥ κ. Α. ΙΩΑΝΝΙΔΗ.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 9169).

*Δικηγόροι — Ασυμβίβαστο της ιδιότητας του δικηγόρου και μάρτυρα
στην ίδια υπόθεση — Περιστάσεις κάμψης του ασυμβίβαστου.*

*Μάρτυρες — Ασυμβίβαστο της ιδιότητας του δικηγόρου και μάρτυρα
στην ίδια υπόθεση — Περιστάσεις κάμψης του ασυμβίβαστου.*

5

Ο εφεσείων, καταχώρησε έφεση εναντίον απόφασης Δικαστή
του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του
για ακύρωση με προνομιακό ένταλμα certiorari, δεύτερου εντάλμα-
τος σύλληψής του.

10

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα, δεν είχε εμφανιστεί κατά την πρώτο-
δικη διαδικασία, ήταν όμως ο ενόρκως δηλών στην ένορκη δήλωση η
οποία συνόδευε την αίτηση. Σ' αυτή μνημιονούνταν γεγονότα που δια-
δραματίστηκαν ενώ εάφανείτο απόφαση Δικαστή του Ανωτάτου Δικα-
στηρίου σε προηγούμενη αίτηση για ακύρωση με προνομιακό ένταλμα
απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου για έκδοση του εφεσείοντα.

15

Πριν αρχίσει η ακρόαση της έφεσης, ο δικηγόρος του εφεσείοντα,
ζήτησε οδηγίες του Δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό της εμφάνι-

20

σης του, εν όψει της αρχής ότι ο δικηγόρος σε υπόθεση, δεν μπορεί να είναι και μάρτυρας. Η εισήγηση του ήταν ότι μπορούσε να αποδεχτεί την εντολή των πελατών του, διότι (α) η πρωτόδικη διαδικασία κατά την οποία δόθηκε η μαρτυρία διαχωρίζεται από την έφεση, (β) τα γεγονότα για τα οποία κατέθεσε, προέκυψαν και περιήλθαν σε γνώση του σε διαδικασία στην οποία μετείχε σαν δικηγόρος, (γ) τα γεγονότα για τα οποία κατέθεσε δεν αμφισβητήθηκαν και (δ) κανένας από τους λόγους της έφεσης δεν αναφερόταν σ' αυτά.

10 Η δικηγόρος των εφεσβλήτων δεν ήγειρε ένσταση.

Αποφασίστηκε, ότι:

15 (1) Δεν υφίστατο κώλυμα στην αποδοχή από το δικηγόρο του εφεσείοντα της εντολής να τον εκπροσωπήσει κατά την έφεση, εφόσον (α) η μαρτυρία που δόθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία αφορούσε γεγονός που διαδραματίστηκε στο Δικαστήριο και περιήλθε σε γνώση του στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων του ως δικηγόρου, (β) τα γεγονότα για τα οποία κατέθεσε δεν αμφισβητούνταν και (γ) με την έφεση, δεν εγέρθηκε όποιοδήποτε θέμα που άπτετο της μαρτυρίας που δόθηκε.

20 (β) Η ιδιότητα του δικηγόρου και του μάρτυρα είναι ασυμβίβαστες, αλλά τα περιστατικά της υπόθεσης δεν καθιστούσαν την ανάληψη της εντολής αντινομική προς την ιδιότητά του ως λειτουργού της δικαιοσύνης, ούτε δημιουργούσαν ως εκ του λόγου της συμμετοχής του ως μάρτυρα στην πρωτόδικη διαδικασία, περισπασμούς στην ελευθερία του να προβάλλει την υπόθεση του εφεσείοντα από το βάθος του λειτουργού της δικαιοσύνης.

30

Αποφασίστηκε ότι ο δικηγόρος του εφεσείοντα μπορούσε να τον εκπροσωπήσει στην έφεση.

35 *Αναφερόμενες αποφάσεις :*

In re Efthymiou (1987) 1 C.L.R. 329,

In re I.A. an Advocate (1987) 1 C.L.R. 319.

40

Έφεση.

Έφεση από τον αιτητή κατά της απόφασης Δικαστή Ανωτάτου Δικαστηρίου (Νικήτας, Δ.) που δόθηκε στις 10 Μαΐου, 1994

(Αρ. Αίτησης 57/94) με την οποία απορρίφθηκε αίτησή του για άδεια καταχώρησης αίτησης με σκοπό την έκδοση διατάγματος Certiorari.

Χρ. Πουργουρίδης, για τον Εφεσείοντα.

5

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Πριν αρχίσει η ακρόαση της έφεσης, ο κ. Πουργουρίδης, ο δικηγόρος του εφεσείοντα, ζήτησε τις οδηγίες του Δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό της εμφάνισής του, ενόψει της αρχής στην *In re Efthymiou* (1987) 1 C.L.R. 329.

10

Ο λόγος της *In re Efthymiou* δεν αμφισβητείται. Αντίθετα, είναι παραδεκτός, και καθήκυνε τον κ. Πουργουρίδη στην απόφαση να μην εμφανισθεί στην πρωτόδικη διαδικασία, που αφορούσε αίτημα του εφεσείοντα για την έκδοση εντάλματος certiorari για την ακύρωση εντάλματος για τη σύλληψή του, το οποίο εξέδωσε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας. Η αίτηση για τη χορήγηση του προνομιακού εντάλματος θεμελιώθηκε σε γεγονότα που περιέχονται σε ένορκη ομολογία του κ. Πουργουρίδη, στην οποία μνημονεύονται γεγονότα που διαδραματίστηκαν ενώ εκφωνείται απόφαση Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε προηγούμενη αίτηση για ακύρωση, μέσω προνομιακού εντάλματος, απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου για την έκδοση του εφεσείοντα. Σε δεύτερη διαδικασία για έκδοση του εφεσείοντα, η οποία ακολούθησε, εκδόθηκε το ένταλμα σύλληψης, την ακύρωση του οποίου επεδίωξε ο εφεσείων με τη δεύτερη αίτηση για τη χορήγηση προνομιακού εντάλματος. Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του εφεσείοντα για την ακύρωση με certiorari του δεύτερου εντάλματος σύλληψης. Τα γεγονότα στα οποία εδράζεται η απόφαση που εφεσιβάλλεται δεν αμφισβητούνται, όπως δεν αμφισβητούνται τα γεγονότα που εξιστορούνται στην ένορκη ομολογία του κ. Πουργουρίδη. Τα θέματα τα οποία τίγονται με την ειδοποίηση έφεσης έχουν αμιγώς νομικό χαρακτήρα.

15

20

25

30

35

Ο κ. Πουργουρίδης εισηγήθηκε ότι η αρχή η οποία θεμελιώνεται στο λόγο της *In re Efthymiou* δε δημιουργεί κώλυμα στην αποδοχή της εντολής του εφεσείοντα να τον εκπροσωπήσει, εφόσον -

40

(α) η πρωτόδικη διαδικασία στην οποία δόθηκε η μαρτυρία διαχωρίζεται από την έφεση·

(β) τα γεγονότα για τα οποία κατέθεσε ο κ. Πουργουρίδης προέκυψαν και περιήλθαν σε γνώση του σε διαδικασία στην οποία μετείχε ως δικηγόρος·

5 (γ) τα γεγονότα που κατέθεσε δεν αμφισβητούνται και,

(δ) κανένας από τους λόγους της έφεσης δεν αναφέρεται σ' αυτά.

10 Η δικηγόρος των εφεσιβλήτων δεν ήγειρε οποιαδήποτε ένσταση στην εκπροσώπηση του εφεσείοντα από τον κ. Πουργουρίδη ούτε έθεσε τέτοιο θέμα.

15 Καταλήξαμε ότι, εφόσον: (α) η μαρτυρία που δόθηκε στην πρωτόδικη διαδικασία αφορούσε γεγονός το οποίο διαδραματίστηκε στο Δικαστήριο και περιήλθε σε γνώση του κ. Πουργουρίδη στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων του ως δικηγόρου, (β) τα γεγονότα για τα οποία κατέθεσε δεν αμφισβητούνται και (γ) η έφεση, όπως στοιχειοθετείται από την ειδοποίηση έφεσης, 20 δεν εγείρει οποιοδήποτε θέμα το οποίο άπτεται της μαρτυρίας που δόθηκε, δεν υφίσταται κώλυμα στην αποδοχή από τον κ. Πουργουρίδη της εντολής να εκπροσωπήσει τον εφεσείοντα.

25 Ο λόγος της *In re Efthymiou* είναι ότι η ιδιότητα του δικηγόρου και του μάρτυρα είναι ασυμβίβαστες. Η θέση του δικηγόρου ως λειτουργού της δικαιοσύνης οριοθετεί και το πλαίσιο άσκησης του δικηγορικού λειτουργήματος. Το ακόλουθο απόσπασμα από την *In re Efthymiou* αποκαλύπτει τους λόγους που δημιουργούν κώλυμα στον δικηγόρο να εκπροσωπήσει τον πελάτη του σε διαδικασία στην οποία ο ίδιος καταθέτει ως μάρτυρας:-

30
35 “... an advocate who is a witness in the case cannot at the same time be an officer of justice. He does not fulfil the necessary attributes of an officer of justice, an aid in the elicitation of the truth sufficiently distant from the facts to raise pertinent submissions relevant to the objective implications of the evidence. A witness is himself subject to the judgment of the Court. It would be an antinomy if he had the freedom to raise submissions about the judgment to be passed on him, as an officer of justice.”

40 Το κώλυμα αυτό υφίσταται σε κάθε περίπτωση που η ιδιότητα του μάρτυρα καθιστά αδύνατη τη συμμετοχή του δικηγόρου στη διαδικασία ως λειτουργού της δικαιοσύνης.

Συμφωνούμε με το λόγο της *In re Efthymiou*. Της απόφα-

σης στην *In re Efthymiou* προσηγήθηκε η *In re I.A. an Advocate* (1987) 1 C.L.R. 319, στην οποία αναλύεται το πλαίσιο λειτουργίας του δικηγόρου σύμφωνα με τον κώδικα δεοντολογίας των δικηγόρων, ο οποίος συναρτά τη δικηγορία και με την ιδιότητα του δικηγόρου ως λειτουργού της δικαιοσύνης.

5

Συνοψίζοντας, τα περιστατικά της υπόθεσης δεν καθιστούν την ανάληψη της εντολής για την εκπροσώπηση του εφεσείοντα από τον κ. Πουργουρίδη αντινομική προς την ιδιότητα του ως λειτουργού της δικαιοσύνης, ούτε δημιουργούν, ως εκ του λόγου της συμμετοχής του ως μάρτυρα στην πρωτόδικη διαδικασία, περισπασμούς στην ελευθερία του να προβάλει την υπόθεση του εφεσείοντα από το βάθος του λειτουργού της δικαιοσύνης. Δικαιούται, επομένως, να εκπροσωπήσει τον εφεσείοντα.

10

15

Αποφασίστηκε ότι ο δικηγόρος του εφεσείοντα μπορούσε να τον εκπροσωπήσει στην έφεση.